

ΡΟΣ ΕΘΝΙΚΟΦΡΟΝΑΣ ΠΑΡΑΙΝΕΣΙΣ

ΥΠΟΓΡ. ΣΤΡΑ ΠΑΠΠΟΥ ?

ΤΟΥ ΠΡΩΗΝ ΥΠΟΥΡΓΟΥ ΚΑΘΗΓΗΤΟΥ Κ. ΚΩΝΣΤ. ΤΣΑΤΣΟΥ

τὸ ἔμφαγμα τοῦ σπέρματος. "Ὅταν ἀλλάξῃ ὁ φῶς με τὴν ψυχὴν τοῦ ἀνθρώπου, ὅταν θεματορρεχθῇ μετὰ τῆς ἀλλοτρίας ἢ νέας θεματορρεχθῇ ἡγεσία, ὅταν κατανοηθῇ ὅτι ὁὐ εἶναι κατὰ τὴν φύσιν ἢ ἐκ τοῦ σπέρματος προστάσει ἀνάγει τοῦ σπέρματος, τότε ἡ ψυχὴ νοηματικῶς βίβηται πεινιφῶντα διὰ πεινιφῶντα εἰς τὴν πρῶτην τῆς διατάξεως. Ἐ' αὐτὸ λέγομεν ὅτι εἶναι ὁκτακτον τῶν ὁδοῦν εἰς τοὺς θεματορρεχθῶν ἰστομαίκα.

Ἄλλὰ καὶ κατὰ ἄλλο ἀκόμα. Ἀφοῦ συγκροτη-
θῇ ἐπὶ αὐτῶν τῶν στερεῶν βάσεων ἡ ἐθνικὴ ζω-
σις, πρέπει νὰ ἀκολουθήσῃ ἀμέσως μιὰ σειρά γεν-
νιῶν χειρουργιῶν:

α) να ἀναζητηθῇ ἡ προσωρινὴ μὲν, ἀλλὰ ἡ πλεονεκτοῦσα κατὰλλοις ἐνστάσι ἡγεσία τοῦ ἔθνους ἡρώων. Νὰ γίνουν αἱ σκληρότεραι θυσίαι εἰς βάρος πλειονῶν εἰς βάρος πλειονῶν, ἀλλὰ ὑπερποσοῦντος ἡρώων, εἰς βάρος καθὼς στασιωτικῶν συμπεριφορῶν. Ὁ ἄγων ἀπαιτεῖ νὰς ὀνύματα, νὰς συνθήματα. Ὁ εἰς νῆας καὶ θῆς παλαιὰς ἀρνήσεις. Ὁ ἄγων ἀπαιτεῖ πιστοφῆραν εἰς τὰ νῆα συνθήματα καὶ ὁποῖα ἐπὶ τὴν πλειονότητα ἀντιπαρατίθεται.

[illegible][illegible]

Ἐκεῖ ἡ σημαία κτύπεται τοῦ ἱεροῦ ἀγώνως πᾶν μαρ-
τυρὸν καὶ πᾶν πρῶτον καὶ ἔχῃ ἄλλο σύμβολον ἀπὸ τῆς
σημαίας λευκιστικῆς τοῦ σταυροῦ τῆς.

Ὁ γράφων αὐτῆς τῆς γραμμῆς εἶναι ἀπαραί-
τητος ὑποκαταστήτης. Ἀλλὰ ὅπου εἴπω γνήσιον "Ἐκκλη-
σιαστικῆς" τῶν λεγομένων ἀδικητηρῶν, ὅτι τὴν
ἐκκλησιαστικὴν.

Η ΒΡΕΤΤΑΝΙΑ ΚΑΙ ΑΠΟΣΤΟΛΑΙ

ΑΡΘΡΟΝ ΤΟΥ ΠΡΩΗΝ ΥΠΟΥΡΓΟΥ Κ. Κ. ΤΖΑΤΣΟΥ

ΑΣΥΡΜΑΤΟΣ

9-2-46

Έσεν ή στρατιωτική έσεν κή ή άστυνε-
μική άποσέλη ΕΧΕΡΕΚΟΠΗΣΗΝ ΠΑΤΑ-
ΓΩΛΩΣ.

"Ελευθερία της 8 Φεβρουαρίου

"Όταν πρό έδωρόμεθα, διά να προσελκύσω-
μεν τήν προσοχήν του Έλληνικού Λαού επί της
σημιαίας του έργου του έπιστελεσθέντος κατά
την πρώτην αυτής εξαμηνίαν υπό της Βρεττα-
νικής Άποστολής των Σώματων Άσφαλείας,
εργοφόρον έλάχιστα τινά περί αυτού, δέν έφα-
τομέθα ότι μετ' άλλας μόνον ήμερας κυβερ-
νητικών δημοσιογραφικών όργάνων θα έξέφε-
ρζτο μέ τρισήμιον βαρμύτα και χωρίς διακοπ-
ών έννοτιον και των δύο παρ' ήμιν βρεττανι-
κών άποστολών.

Δέν είναι ότι έμφορούνται από άσθενών ύ-
πηρεσιακών πνεύμων και ότι δέν είναι οι άπο-
τιζόντες αυτές ίκανοί να χειροφετηθούν από
τους θρους των κρατούντας εις τό Ηνωμένων
Βασιλείων και να γίνουν άς εκ τούτου όργα-
νωται εις ένναος χύμα. Δέν είναι ότι έμφο-
νίζονται άνικανοί, μέτα τώσους μήνας, να κατα-
νοήσουν τους ειδικούς θρους ύφ ότε τέλει ό τό-
πος μας και ό Έλληνικός στρατός. Άγίνεται και
κατά πολύ βαρύτερον. Άγίνεται ότι διατρεπόν
εγκληματίας εις τόν Στρατόν και τό Σώματα
Άσφαλείας, κατάλεχθ διαφεραμένα μέχρι μισ-
λού ώστέων. Δέν καθορίζεται άν τό πράττου-
σά όύ έλλειν αντίληψης ή από έσφαλμένη άν-
τίληψιν. Άλλά είτε τό έν είτε τό άλλο έννοεί-
ται, ή κατηγορία είναι βαρυτάτη. Δέν άποτελεί
άπλως κατηγορίαν επί άπονομητική άνικανότητι
άλλά και κατηγορίαν ήθικην.

Καί ένώ κυβερνητικών δημοσιογραφικών όρ-
γάνων έννεργί άνευ συστολής τοιοούτην επέβ-
ασην, ένώ έμπνευσται ή και ιδιοκρίτητά του δη-
μοσιογραφικού τούτου όργάνου είναι μέλη της
Κυβερνήσεως, από τάς επίσημους κυβερνητικές
δηλώσεις του Πρωθυπουργού και των άρμόδιων
ύπουργών ούδέν έλέχθη μέχρι σήμερον, περί
συγκρούσεως της Κυβερνήσεως και των Άπο-
στολών και μάλιστα επί τώσων βασιικών ήθικής
τάξεως πλέον θερμάτων.

Τό καθ' ήμας θέλομεν να πιστεύωμεν εις τάς
επίσημους κυβερνητικές δηλώσεις και εις τήν
όμαλην συνεργασίαν Κυβερνήσεως και Άπο-
στολών. Έάν αύτό συμβαίνει έχον σπουδαί-
ον όφελος ή όριζώδη ύπουργοί, είς μόνον του
λόγου ότι τοιούτα γράφοιται εις κυβερνητικών
δημοσιογραφικών όργάνων, να βάλλουν τό πρό-
γμα εις τήν θέσιν των. Όχι δεδωίως διότι
χρειάζονται ύπερπιστιν οι κατηγορούμενοι,
άλλά διότι αύτό έπιβάλλει ή άξιόπρεπεια της
Κυβερνήσεως και ή έγκράδεις προς τάς Άπο-
στολάς συνεργασία.

"Άλλά δέν φθάσει αύτό. Πρέπει να μάθθ ή
λόος μέ ποίον πνεύμα εργάζονται οι άνθρω-
ποι που άποστέλλου τάς επαγγελματικές χρεωκοπη-
σάσεως Άποστολάς.

"Ηλθον με τήν απήφασιν να άπομακρύνωμεν
όριστικώς τήν πολιτικήν από τάς ένόπλους δυ-
νάμεις μας, διότι πιστεύωμεν, και τό πιστεύω-
μας ήμεις, ότι ή πολιτική διαλύει τάς ένό-
πλους δυνάμεις. Υπό αύτήν τήν έννοίαν είναι,
εύτυχώς είναι εύπηρεσιαστικά. Από της πρώτης
στιγμής της φείξεως των εύόχθησαν διά να
συλλοβήσουν τάς έλληνικές συνθήκας και να προ-
σπαρσούν τό έργον των εις αυτές. Είναι εύ-
δος ότι έμμερται τάς έξέδωκεν και άγνοούν
τό εγκληματικό. Στοιβαίουν εις πάσαν περιστάσιν
όχι μόνον τήν επαγγελματικήν και τήν πνευ-
ματικήν, αλλά ΚΑΙ ΤΗΝ ΗΘΙΚΗΝ έπαρκεσιν των
στειλεσθών διά τήν σταθίζουσαν, ένευμένως όλα
τά πραγματικά στοιχεία, μέ δικανικήν εύσυνει-
δησίαν και άντικειμενικότητα. Καί άσφαλώς
τοιοούτο άνθρωποι δέν θεωρούν ήθικώς έπαρκή
τόν πρόβλεπν, τόν διαλέξαν, τόν εγκληματήσαν-
τά κατά τό συμμαχικό άγώνος. Πολύ εύσπερό-
τερο τούτου, δέν θεωρούν ήθικώς έπαρκές τό

στειλεσθόν τό όποιόν όριστικώς δέν έγκατέλειπε
τήν πολιτικήν και δέν έμφοροείται από τήν πι-
στιν ότι οι "Ένοπλοι Δυνάμεις άνίκουσι εις τό
Έθνος, και δέν έχουσι ούτε πολιτικούς ούτε πο-
λιτειακών χρωματισμόν. Έτσι εργάζονται οι
Βρεττανικοί άποστολοί και ήμμερ οι Έλληნი-
κός λαός να είναι άπόλυτως βέβαιος ότι εις
τόν Στρατόν και τό Σώματα Άσφαλείας αύτήν
τήν στιγμήν συντελείται έργον ήθικόν, πέραν
παινός κορμποστομίου. Είναι δε οι Βρεττανικοί
Άποστολοί —μέχρι της στιγμής τούτέωστων—
—άρκετά ισχυρόν προσηγορίαν, ώστε να μή δύ-
ναται να εισβάλει εις τών περίβλεον των Ένό-
πλων Δυνάμεων της Χώρας τό φασιστικόν μέ-
νος έκείνων οι όποιοί ή θέλουν να τάς διαλύ-
σουν ή να τάς καταστήσουν όργανον άντιδημο-
κρατικών δυναμικών επεμβάσεων, ήθελν έν άνο-
ματι της δημοκρατίας.

"Όσον άφορά τούς εγκληματίας μέ τό εξά-
μηναν ύπάρχει μία άπλή λίστα. Άπου μετά τό-
σης άκρίβειας και δεδοσότητας γνωρίζει τήν
ύπαρξιν των άφάρμοφός της "Ελευθερίας
άς ύποβάλει μήνην κατά των εγκληματιών αυ-
τών, ή, άν προτίθω, άς ύποβάλει έκθέτην κατ'
αυτών εις τούς Βρεττανικούς άποστολάς, ός
τό κάνουν αύτο οι ύπουργοί του, άς καταγγεί-
λη δημοσίω και άνομοστικώς τούς αξιωμα-
τικούς αυτών, διότι έκαθάρισαν τάς πάντων
μιά νιά πάντα αύτά τό σύστημα των άνεύθυνων
κατηγοριών. Άς βοηθήσθ εις τήν άπάλανξιν
του Στρατού και των Σωμάτων Άσφαλείας από
τούς εγκληματίας, αλλά μέ υπεύθυνος συγκε-
κρίμενας κατηγορίας έδρανομένως επί άποδεί-
ξεων. Για να έχουσι και οι κατηγορούμενοι ένα
τρόπον άποστήσεως, άν οι κατηγορία είναι ά-
συστάτοι. Για να έχουσι και οι Βρεττανικοί όρ-
γανιστάι τά μέσα να κρίνουν. Για να κρίν-
ει ό λαός. Για να διελαχθ όλη αύτή ή ύπό-
θεσις που βαρύνει τάς Ένωμένες Δυνάμεις, τό
Σώματα Άσφαλείας και τούς όργανιστάς τήν
μέ τιμωρίαν, μέ θάρος, μέ δημοκρατικήν δη-
μοσιότητα.

Πρό 8 μηνών σχεδόν δέν είχονεν Χωροφυ-
λακήν και έχομεν σήμερον άρτίως έκπληρω-
μένους πλέον των 20.000 χωροφυλάκων. Είχονεν
σχεδόν εις τό ήμισυ της όργανικής άναγκαίας
δυνάμεως ήλαττωμένην Άστυνομίαν και έχομεν
σήμερον πλήρη τήν Άστυνομικήν μας δύναμιν.
Είχονεν μόνον τήν ταξισαρχίαν του Ρίμνι και
όλίγα τάγματα άσθενής ώπλισμένης έθνοφυλα-
κών και σήμερον έχομεν 80.000 Έθνικού στες-
τον, μέ μηχανοκίνητα και τεθωρακισμένα μέσα,
μέ συντάγματα πυροβολικού και άναγνωρίσεως
και μέ ό,τι άπαιτεί ό σύγχρονος πόλεμος. Καί
έχομεν σχολάς διά να θγαίνουν όλο και καλύ-
τερον καταρτισμένα στείλεις. Άλλά όλα αυτά
δέν έχουσι σημασίαν. Η χρεωκοπία είναι πατα-
γώδης !

"Ελπίζομεν και πιστεύομεν ότι οι Βρεττα-
νικοί Άποστολοί θα άνθίσουν εις τούς πίστες
και εις τάς επιβίσεις, μέχρι των εκλογών.
Μετά τάς εκλογάς, όποσταν θα κυβερνήσουν
τήν χώραν τό κόμμα της Έθνικής Ένώσεως,
δύνανται οι Βρεττανικοί Άποστολοί να έχουσι
από τώρα τήν διαβιότητα ότι θα τύχουν της
άμερίστης συνδρομής της λαοπροβλήτου Κυβε-
ρνήσεως και της συντηρητικής πλειοψηφίας του
έννομημένου Έλληνικού Λαού, και θα δύναται
άπερίσπαστοι να συνεχίσουν τό έργον των, τό
έργον της δημιουργίας ένός ισχυρού πειθαρχη-
μένου και εκπαιδευμένου Έθνικού Στρατού και
έξ ίσου ικανών Σωμάτων Άσφαλείας μοχρόν
της πολιτικής, μοχρόν του παραγοσμιού, ύ-
περβών των άγάρων άοριστολογιών και των
άνευθύνων κατασυκοφαντήσεων, τό έργον διά τό
έννομη τούς έκάλειεμεν ιδώ άς συνεργάτας και
ας φίλους.

ΚΩΝΣΤ. ΤΖΑΤΣΟΣ

ΜΙΑ ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΤΟΥ Κ. ΤΣΑΤΣΟΥ

Φίλε κ. Διευθυντά

Η «Ελευθερία», απαντώντας εις τὸ εἶδη του «εὐκρανισμοῦ τὸν ἥλιον» προφθινοῦ δαδοναδου εἰς, κῆνι, διὰ εὐνοήτους σκοποῦς μίαν μετατόπισιν τῆς αὐστηρίας.

Εἶναι φυσικὸς, ὅτι τὸ αὐστηρὸν μὲν ὅμα εἶναι ἡ παρουσία τῆς γυμνασθεαλτίας εἰς τὰ Σώματα Ἀσφαλείας καὶ τὸν Στρατὸν. Ἀναλὴ εἰς 1) διότι εὐδοκίαι οἱ βοτανικαὶ Ἀποστολαὶ υποστηρίζουν ἡ ἐκάλυψον τοὺς ταγματσαφελίτας 2) διότι εἰς μὲν τὰ Σώματα Ἀσφαλείας δὲν ὑπάρκουν ταγματσαφελίται.

Ἀν ὑπάρχουν μεταξύ τῶν αἰδῶν ἡ μὴν ὑπαρμιατικὸν τῆς γυμνασθῆς τινε, ὅς ὑποδοχθῶν. 3) διότι εἰς τὸν Στρατὸν ἡ Κυβερνήσις, εἰς τὴν ὅποιον ἡ «Ελευθερία» ἀνέκει, διαδεν ἥδη, ἐν συνεχείᾳ πρὸς τὰς προηγουμένης Κυβερνήσεις, μὲ τρεῖς αὐστηρὰ κατ' αὐτὸν, μὲ τὴν ἀποφασίαν νὰ τοὺς ἀπεβάλῃ.

Συζητούμενη ἐπομένως εἶναι μὲ ὅσον, παρ' ὅλας τὰς ὑπεκινεῖς, τὰ θέματα ὅς ἂν πρόκεινται ἐπ' ἐ

σχάτων διαδοκίαις μεταξύ βοτανικῶν Ἀποστολῶν καὶ Κυβερνήσεων. Καὶ τὰ θέματα αὐτά, τὰ δύσανται ἀπορρῆν εἰς τὴν ἐπίστασιν τῆς «Ελευθερίας» καὶ εἰς τὴν ἀπάντησιν μὴς εἶναι ἐντελὲς ἄλλα καὶ ἐντελὲς διαφορετικὰ.

Τὰ ἔχει πολὺ καλὰ αὐτὰ ἡ «Ελευθερία». Καὶ τὸ νὰ λέῃ ἐκ τῶν ὑπῆλκων, ὅτι ἐννοοῦσε τὴν ἀποδοχὴν τῶν ταγματσαφελίτων καὶ ὅτι αὐτὰ τὰ θέματα καὶ ὅτι δὲν ἐννοοῦσε νὰ προσβάλῃ τὰς Ἀποστολάς, δείχνει ὅπως ἐκείνο, τὸ ὅποιον ἀκριβὲς ἤθελαν νὰ δείξουν.

ΚΩΝΣΤ. ΤΣΑΤΣΟΣ

ΑΣΥΡΜΑΤΟΣ 11-2-46

κ. Κωνσταντίνος

ΜΙΑ ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΤΟΥ Κ. Κ. ΤΣΑΤΣΟΥ

Φίλε κ. Διευθυντά

Η «Ελευθερία», απαντώντας εις τὸ εἶδη του «εὐκρανισμοῦ τὸν ἥλιον» προφθινοῦ δαδοναδου εἰς, κῆνι, διὰ εὐνοήτους σκοποῦς μίαν μετατόπισιν τῆς αὐστηρίας.

Εἶναι φυσικὸς, ὅτι τὸ αὐστηρὸν μὲν ὅμα εἶναι ἡ παρουσία τῆς γυμνασθεαλτίας εἰς τὰ Σώματα Ἀσφαλείας καὶ τὸν Στρατὸν. Ἀναλὴ εἰς 1) διότι εὐδοκίαι οἱ βοτανικαὶ Ἀποστολαὶ υποστηρίζουν ἡ ἐκάλυψον τοὺς ταγματσαφελίτας 2) διότι εἰς μὲν τὰ Σώματα Ἀσφαλείας δὲν ὑπάρκουν ταγματσαφελίται.

Ἀν ὑπάρχουν μεταξύ τῶν αἰδῶν ἡ μὴν ὑπαρμιατικὸν τῆς γυμνασθῆς τινε, ὅς ὑποδοχθῶν. 3) διότι εἰς τὸν Στρατὸν ἡ Κυβερνήσις, εἰς τὴν ὅποιον ἡ «Ελευθερία» ἀνέκει, διαδεν ἥδη, ἐν συνεχείᾳ πρὸς τὰς προηγουμένης Κυβερνήσεις, μὲ τρεῖς αὐστηρὰ κατ' αὐτὸν, μὲ τὴν ἀποφασίαν νὰ τοὺς ἀπεβάλῃ.

Συζητούμενη ἐπομένως εἶναι μὲ ὅσον, παρ' ὅλας τὰς ὑπεκινεῖς, τὰ θέματα ὅς ἂν πρόκεινται ἐπ' ἐ

σχάτων διαδοκίαις μεταξύ βοτανικῶν Ἀποστολῶν καὶ Κυβερνήσεων. Καὶ τὰ θέματα αὐτά, τὰ δύσανται ἀπορρῆν εἰς τὴν ἐπίστασιν τῆς «Ελευθερίας» καὶ εἰς τὴν ἀπάντησιν μὴς εἶναι ἐντελὲς ἄλλα καὶ ἐντελὲς διαφορετικὰ.

Τὰ ἔχει πολὺ καλὰ αὐτὰ ἡ «Ελευθερία». Καὶ τὸ νὰ λέῃ ἐκ τῶν ὑπῆλκων, ὅτι ἐννοοῦσε τὴν ἀποδοχὴν τῶν ταγματσαφελίτων καὶ ὅτι αὐτὰ τὰ θέματα καὶ ὅτι δὲν ἐννοοῦσε νὰ προσβάλῃ τὰς Ἀποστολάς, δείχνει ὅπως ἐκείνο, τὸ ὅποιον ἀκριβὲς ἤθελαν νὰ δείξουν.

ΚΩΝΣΤ. ΤΣΑΤΣΟΣ

ΑΣΥΡΜΑΤΟΣ 11-2-46

ΕΤΟΣ ΕΚΔΟΣΕΩΣ 1869

ΙΔΡΥΤΗΣ ΙΩ. ΑΠΟΣΤΟΛΑΚΗΣ (1879-1905)

ΕΚΔΟΤΗΣ ΜΙΧ. ΑΠΟΣΤΟΛΑΚΗΣ (1905-1937)

ΚΑΛΑΜΑΤΙΣΤΟΣ 4808

ΝΥΜΦΟΣ ΦΥΛΑΝ 13,567

ΠΡΩΗΝ ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΟΣ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΘΑΡΡΟΣ

ΤΙΜΗ ΦΥΛ. 200-1918, ΤΙΜ. 5

ΕΘΝΙΚΗ ΕΝΩΣΙΣ ΚΑΙ ΑΓΩΝ

Φίλε κ. Διευθυντά,
'Ο τέως Υπουργός των Εσωτερικών και διακεκριμένος Καθηγητής του Πανεπιστημίου κ. Κω σ. Τατάρος, είχε την ευγενή καλλισύνη να μοι αποστείλῃ διὰ τὸν "Εθνικόν" ἅδυνα ἄρθρα ὑψίστης Ἑθνικῆς σημασίας. Ἐπειδὴ όμως ὁ "Ἐθνικός" ἄγαν δὲν ἐξέδωκε κατὰ τὴν παρ' ἡμῶν ἀντίφωρον δι' αὐτοὺς λόγους καὶ οὐκ ἐγνώριζα, παρακαλῶ ὅπως παραληφθῇ καὶ τὸ δημοσιεύσῃ εἰς τὴν ἑγκρίτῳ ἐφημερίδα σας πρὸς διαφύτικόν τοῦ κοινῶ.

Μετά τιμῆς
ΙΩΑΝ. ΣΑΛΜΑΣ
Δικηγόρος

Ὁ Ἄντιδος εὐρίσκειται πρὸ τῶν πυλῶν ἡμετέρας. ἔχει ὀλίγους Βρεττανούς μετὰ τοὺς ὁποίους δὲν θέλει νὰ τὸς ὀφείλῃ. Ζητῶ νὰ φύγουν διὰ νὰ εἰσελθῶ ἑγὼ καὶ νὰ φθάσω εἰς τὴν Μεσόγειον. Αὐτὸ εἶναι τὸ νόημά της προτάσεως τοῦ κ. Βιολάνου εἰς τὴν Ο. Η. Ε.

Ὁ Ἄντιδος όμως δὲν εὐρίσκειται μόνο πρὸ τῶν πυλῶν.

Τίμημα τὸν συνδυασμὸν τοῦ μαχητοῦ ἔξω καὶ ἐν τῷ τῶν πυλῶν. Τίμημα ἀποτελούμενον ὁ πό πολλοὺς δυνεννοήτους καὶ ἀνυπερίβλους ἀνδράδας.

Ἰσως ποτὲ εἰς τοὺς μακροὺς αἰῶνας δὲν ἐγνώριζον ἡ Πατρίς ἕνα τοιοῦτον κίνδυνον ἀλακρυτικῆς ἐξοντώσεως. Ποτὲ τὸση διὰ δὲν συνεννόησεν τὸν ἴσον μῆζαν καὶ μετὰ τὴν δολοφονίαν.

Τι γίνεται πρὸς ἀπακροῖν αὐτῆς τῆς δυναμικοῦ ἀποβολῆς τῶν αἰσῶν;

Γίνεται εἰς ὑπουργὸς τῶν Ἑξωτερικῶν αὐτοφίλος καὶ ἀτελέστατος παρὰ τὰς ἐμφανέας ἀντιρρήσεις συσταμένου τοῦ Ἑθνικοῦ εἰς τὰ διεθνῆ δικαστήριον, διὰ νὰ γίνῃ μέρους ὑπερασπίσεως τῶν αἰσῶν.

Γίνεται εἰς ὑπουργὸς τῆς Δημοσίας τάξεως, ὁ ὅστις χάνει τὴν ἀναβολὴν τῶν ἐκλογῶν, τὰς ὁποίας ὡς γνήσιος παλαῖος δημοκρατικὸς ἀποφύκει, ἀκηροβέτι μίαν ἐπανόστασιν διὰ νὰ ὤσῃ ἄλλο θεμελιώδες ἐπιχείρημα εἰς τοὺς ἀντιπάλους μας αἰσῶν.

Γίνεται μία κυβερνήσις πολυάνθρωπος, δυνάστητος, ἡ ὁποία κομμάτίζεται ἀνεὶς ἐντροπῆς, εἰς δύο τοὺς κλάδους τῶν δημοσίων ὑπηρεσιῶν, γὰρ νὰ μοιρῶσιν τὸ ἔλπιει, ἀλλ' ἀπατάται—ἄλλως φήσους ὑπὲρ τοῦ ἀνυπαρκτοῦ Κέντρου, τὸ ὅστις συνδίδεται μετὰ τῆς Ἑθνικῆς ἑνώσεως καὶ τοῦ Κομμουνισμοῦ, καὶ δι' αὐτὸ ἀλλοτρίως δημοτικὸς καὶ κοινοτικὸς ὄργανος. Ἐπιστρατεύει κομματοχρῆστικὸν νοήματα, μετὰ βέβαιον καὶ ὑπόσχεται ἔτι χειρότερον.

Γίνεται μία κυβερνήσις ἡ ὁποία ἀποπειράται νὰ ἀποσυνθέσῃ τὸν Στρατὸν καὶ τὸ Σώμα Ἀσφαλείας, τὰ Ἑθνικά μας προύργια, τὰ ὅποια ἔπρεπε, χάνει τὴν Πατρίδα νὰ κρατήσῃ μακρὸν ἀπὸ τὴν πολιτικὴν, ἀλλὰ καὶ μισρὸν ἀπὸ τὸν τεχνικὸν ἐπιπόρου.

Αὐτὰ γίνονται εἰς τὴν Ἑλλάδα: Ἄγαν διὰ τὴν ἀναβολὴν τῶν ἐκλογῶν, ὥστε νὰ προσέβῃ ἡ ρομωρετολογία νὰ ὤσῃ τοὺς καρπούς της. Ἀναλογικῶς, ὥστε νὰ ὀφείλῃ τοῦ σκέψαι τρεῖς καὶ ἄν ὀφείλῃ μαζὶ καὶ μερικὸν αὐτονομιστὰ, ἔστι καὶ δὲν ὑπάρχει βουλή Συναμῆν νὰ λειτουργήσῃ, ἔστι καὶ δὲν ὑπάρχει δυνάμις Κυβερνήσις.

Αὐτὰ γίνονται εἰς τὴν Ἑλλάδα τὴν ὥραν ποὺ ὁ Ἄντιδος δὲν εἶναι μόνον ἐξῶ ἀλλὰ ἐσω τῶν πυλῶν.

Πρὸ αὐτῶν δὲν ὑπάρχει ἄλλο πολιτικὸν θέλημα, παρὰ τὸ βῆμα τῆς ἀπέρξεως τῆς φιλῆς μας. Δὲν ὑπάρχει χώρα, δὲν ὑπάρχει χρόνος γιὰ ἄλλο θέμα.

Ἡ μεγίστη πλειοψηφία τῶν Ἑλλήνων, ποὺ πιστεύουσιν εἰς τὴν Μεγάλαν Ἑλλάδα, ἀντιτάσσονται συμπαγῆς εἰς τοὺς Ἰσλαμούς καὶ εἰς τοὺς ἡμινομοφίλους τῶν καὶ εἰς τοὺς μάρτυρας ὑπερασπιστὰς τῶν. Ζητοῦν ἀνεὶς ἀναβολῆς ἐκλογῶν. Καὶ δὲν ἀ-

(Συνέχεια εἰς τὴν Β' σελίδα)

76
ΘΑΡΡΟΣ

16/Φεβ/1946

ΕΘΝΙΚΗ ΕΝΩΣΙΣ ΚΑΙ ΑΓΩΝ

(Συνέχεια ἐκ τῆς Α' σελίδος)
κόμην κακὴ τῆς μοίρας, γίνουμ μετ' ἀναλογικῶν δὲν ὁ δὲ χ ω ρ ι σ θ ο υ με. Μαζὶ μετ' ἡμετέρους Ἑθνικοφρονῶντας δὲ ὄντως νιστάμε διὰ τὴν ἐθνικὴν δικαίαν. Μαζὶ δὲ κόμην Κυβερνήσιν. Μ α ς ι, διότι αὐτὸ εἶναι ἡ λαϊκὴ θέλησις καὶ ἡ Ἑθνικὴ ὁ νόκη. Ἄς διαλέξῃ ὁ λαὸς μετὰ τῶν ὀντων τῶν γνησίων ἐθνικοφρόνων, τὸν νέον καὶ τὸν παλαιόν, ὁποῖους ἐκτὸς περὶ οὐτέρων. Ἑμεῖς θέλομε τοὺς νέους ἄλλοι θέλουσιν ἄλλους. Ὁ π ω σ δ ῆ π ο τ ε θ ο ς ε ι με θ ο μα ς ι, διότι δὲ εἰ μεθ' αὐτῆς ἡ δὲν θὰ εἴμεθα δι' αὐτοῦ.

Αὐτὰ χρωστὰ ἡ ἡμεῖς εἰς τὸν λαόν. Ἀλλὰ καὶ ὁ λαὸς χρωστὰ καὶ εἰς τὸν ἑαυτὸν τοῦ. Νὰ ὀργανωθῇ μετὰ τὴν πεδωγίαν καὶ τὴν αὐτοδυσίαν ποὺ ἐπαβλή, ἡ κρισμότης τοῦ ὄντος, παραδειγματίζοντος ὁ πὸ τοὺς ἀντιπάλους εἰς αὐτὸ τὸ σημεῖον. Νὰ δουλέψῃ διὰ τὴν ἐπιτυχίαν τῆς Ἑθνικῆς ἑνώσεως, ἀδιακρίτως Κομμουνιστῶν, μετὰ κριτήριον μοναδικόν τὴν ἀνάδειξιν τῶν ἱκανοτέρων, τῶν καταλληλοτέρων. Νὰ τὸ κοῦν συνειδητῶν, τοῦ, ὅτι αὐτὴν τὴν φοράν ἡ ὑπόδοσις τῶν ἐπικειμένων ἐκλογῶν καὶ τῆς μελλούσης Κυβερνήσεως τῆς χώρας, δὲν εἶναι ὑπόδοσις ποὺ ἐπὶ ταύτης δὲν εἶναι καὶ προσωπικὴ, ἀκριβὴς ἀπὸ τὸν ἑαυτοῦ τὴν τοῦ, ἀλλὰ εἶναι ἀκριβὴς ὑπόδοσις ἀπὸ τὴν ὁποίαν ἐξαρτᾶται ἢ δὲ ὑπάρχει αὐτὸς ὁ λαὸς καὶ ἡ Ἑλλάς.

ΚΩΝ. ΤΑΤΙΤΣ

Πρὶν Ὑπουργὸς τῶν Εἰσωτερικῶν Καθηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου.

ΤΟ ΚΑΘΗΚΟΝ ΕΚΑΣΤΟΥ

Υπό τοῦ κ. Κ. Τσάτσου, καθηγητοῦ τῆς φιλοσοφίας τοῦ δικαίου ἐν τῇ Πανεπιστημίῳ Ἀθηνῶν καὶ πρῶτον ὑπουργοῦ, μὲς ἀπεστάλως τῶν δημοσίων τὸ κάτωθι ἔδρουν :

Παρά τὴν κρυφὴν ἀντίδρασιν τῆς, παρὰ τὰ τεχνάσματα, παρὰ τὰ ὑπομνήματα πρὸς τὸν κ. Μπέδιν, ἔστω καὶ μὲ ὀλιγοήμερον ἀργοπορίαν, ἡ κυβέρνησις θὰ ὑποχρεωθῇ νὰ κάμῃ τὰς ἐκλογάς. Τὸ ποτήριον εἶναι πικρὸν δι' αὐτὴν καὶ θὰ ἀποτελέσῃ διὰ πολλὰ τῶν μελῶν τῆς τὸ τέμα τῆς πολιτικῆς τῶν σταδιοδρομίας.

Θὰ κάμῃ τὰς ἐκλογάς μὲ τὸ κράτος στὰ χέρια τῆς. Θὰ φαντασθῇ ὅσον ἡμπορεῖ, θὰ ὑποσχεθῇ τὰ πάντα, Ἀλλὰ αἱ ὑποσχέσεις ἀνθρώπων ἐκ τοῦ ἀσφαλοῦς καταδικασμένων τὴν ἀξίαν θὰ ἔχουν; Θὰ ἀπειλήσῃ, θὰ πιέσῃ. Ἀλλὰ δι' ὀλίγας ἡμέρας ποῖος θὰ φοβηθῇ ἀπειλὰς καὶ ποῖος θὰ τρομάξῃ ἀπὸ πιέσεις;

Θὰ κάμῃ ἡ κυβέρνησις τὰς ἐκλογάς καὶ μὲ τὸ ἐκλογικὸν οὐστήμα πού θέλει: Τὸ ἀναλογικόν. Τὸ σύστημα αὐτὸ τὸ θέλουν ὅλοι οἱ μειοψηφούντες, τὸ θέλουν καὶ οἱ κομμουνισταί. Τὸ σύστημα αὐτὸ δὲν δίδει συνήθως ἰσχυράς πλειοψηφίας καὶ σταθεράς συνεπὶς κυβερνήσεις. Εἰδικῶς δ-

μως τὸ σύστημα αὐτὸ εἶναι ἐθνικῶς ὀλέθριον διότι θὰ ἐκλεγούν εἰς τοὺς παραμεθορίους νομοὺς καὶ αὐτονομισταί. Αὐτὰ τὰ γνωρίζει ἡ κυβέρνησις. Προτιμᾷ μὲν τοῦτοις τὴν ἀναλογικὴν διότι τῆς συμφέρει, διότι ἴσως μὲ αὐτὴν βγάλλῃ ὀλίγους βουλευτάς ἐνῶ μὲ τὴν πλειοψηφικὴν δὲν ἐπρόκειτο νὰ βγάλλῃ κανένα.

Τὸ σύστημα αὐτὸ ἐπὶ πλέον χαλαρώνει τὴν «Ἐθνικὴν Ἐνώσιν», τὴν μόνην λύσιν πού ἀπήτουν αἱ περιστάσεις. Θὰ γίνῃ εἰς ἀπάντησιν ἀπὸ τοὺς πρωτεργάτας τῆς Ἐθνικῆς Ἐνώσεως κάθε δυνατὴ προσπάθεια, παρὰ τὸ σύστημα, νὰ διατηρηθῇ ἡ ἐνότης, ἡσπενὴ μετακλογικὴ συνεργασία, εἰς τρόπον ὥστε νὰ γνωρίζῃ ὁ λαὸς διὰ τὸν συνόλου τῶν ἐθνικοφρόνων κομμάτων θὰ προέλθῃ ἐντὸς ὀλίγων ἐβδομάδων ἡ λαοπρόβλητος κυβέρνησις.

Ἦν ὄφει αὐτῆς τῆς ἐξελίξεως τῶν γεγονότων, ὁ ἑλληνικὸς λαὸς ἔχει πατριωτικὸν καθήκον νὰ ἀδιαφορήσῃ διὰ τὰς ἀπειλὰς τῆς κυβερνώσης φαντρίας καὶ νὰ ἐτοιμασθῇ διὰ τὸν ἀγῶνα ἀπὸ τὸν ὁποῖον εἶναι βέβαιον διὰ τὴν ἐξέλιξιν πλειοψηφούσα καὶ νικητρία ἡ ἐθνικὴν παράταξιν.

Κάθε πολίτης μορφωμένος θὰ διαφώτισῃ τοὺς περὶ αὐτὸν καὶ θὰ τοὺς ἐξηγήσῃ διὰ τὴν ἀμέλεια ἀσκήσεως τοῦ δικαίωματος τῆς ψήφου εἶναι αὐτὴν τὴν φοράν μαχαίριαν στὴν καρδίαν τῆς Ἑλλάδος. Ὅσοι πιστεύουν εἰς τὴν Ἑλλάδα θὰ ψηφίσουν τὰ κόμματα τῆς Ἐθνικῆς Ἐνώσεως, διότι ἐξ αὐτῆς τῆς Ἐνώσεως ὑπάρχουν καὶ οἱ ἐχθροὶ τῆς Ἑλλάδος, οἱ κομμουνισταί, ἢ οἱ ἀρῶγες καὶ οἱ συνοδοιπόροι τῶν Ἐντὸς τοῦ πλαισίου τῶν κομμάτων τῆς Ἐθνικῆς Ἐνώσεως ὁ κάθε πολίτης, ἔφ' ὅσον ὑπέρβῃ πλείονες συνδυασμοὶ ἐθνικοφρόνων, θὰ ἐκλέξῃ ὁποῖον θεωρεῖ καλλίτερον.

Ἄν ὅλοι οἱ Ἕλληνες κάμουν ἔτσι τὸ καθήκον τῶν, πρέπει νὰ εἰμεθα βέβαιοι διὰ μετ' ὀλίγον θὰ ἔχωμεν κυβέρνησιν ἐξ ὅλων τῶν ἐθνικῶν κομμάτων ἱκανὴν νὰ ἀγωνισθῇ διὰ τὰς ἐθνικὰς μας δικαιοσύνας καὶ διὰ τὴν οὐστηρικτὴν οἰκονομικὴν ἀνασυγκρότησιν τῆς χώρας. Θὰ ἰδοῦμε φῶς. Καὶ ἕνας λαὸς τόσο δοκιμασθεὶς ἀπὸ κατακτητὰς καὶ ἀπὸ προδότας ἀξίζει ἐπὶ τέλους αὐτὴν τὴν ἀμοιβήν.

Κ. ΤΣΑΤΣΟΣ

ΗΚΑΓΕΝΝΗΣΙΣ
26.2.46

Ἄρθρον τοῦ Κ. Κ. ΤΙΛΙΟΥ

ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ԿՈՄՍՏԻՏՈՒԹՅԱՆ ԿԵՆՏՐԱԼ ԿՈՄԻՏԵ

[illegible]

Οι δύο συστάσεις, οι διακρινόμενες στην εικόνα, είναι οι ακόλουθες:

[illegible][illegible]

Εάν λοιπόν είναι δυνατό να ελεγχθεί ο αριθμός των εργαζομένων που εργάζονται σε ένα εργοστάσιο, τότε μπορούμε να ελέγξουμε τον αριθμό των εργαζομένων που εργάζονται σε ένα εργοστάσιο.

[illegible]

«Ὁτι νόμος ἀπὸ τῶ χρόνου — ἡ φυσικὴ ἡλικία
ἀνέει καὶ ποὺ τὴν ἀντιμετώπιση — ὅπου ἀπὸ τῆς
ἐπιστημονικῆς ἀντιμετώπισης τῶν ἀποφασιστικῶν ἡμερῶν
τὸν καὶ τὸν νόμον συνδίδωται. Νόμος ἀπὸ καὶ
κοινωνικῆς ὁροσῆς. Νόμος ἀπὸ τῆς πίστης, τῆς ἐ-
ξου καὶ τῆς ἐπιβολῆς τῶν ἰσχυρῶν. Νόμος ἀπὸ
γενετικῆς ἀλληλεπίδρασης, νόμος ἀπὸ τῆς βιολογικῆς
τῶν πνευματικῶν καὶ πάντα νόμον, καὶ νόμον ἀπὸ
ὅλων τῶν κατηγοριῶν νοήσεων, ὅπως καὶ καὶ νομικῶν
τῶν τῆς ἑκδόσεως. Νόμος ἀπὸ τῆς πίστης στὴν ἡ-
λικίᾳ βιολογικῶν τῆς ἰσχυρίας. Νόμος ἀπὸ τῆς ποί-
τῆς ἀποφασιστικῆς ἐξ ὧλων καὶ ἐξ ἀντιμετώπισης
ἀντικατὰ τὸν νόμον ἀντιμετώπισης καὶ αὐτοῦ καὶ καὶ ποί-
τῆς καὶ καὶ καὶ τῆς ἐκδόσεως τῆς ἀποφασιστικῆς.
Νόμος ἀπὸ τῶ νόμου, καὶ λαμπρῶν τῶ καὶ καὶ
χρόνου τῶ ἀποφασιστικῶν νοήσεων καὶ τῆς ἀποφασιστικῆς
ποίτῆς χρονοῦ τῆς ἀποφασιστικῆς ἀντιμετώπισης. Παράδειγμα
ἐξ ἀποφασιστικῶν ποίτῆς ἐξ ἀπὸ τῶ ἀπὸ ἀποφασιστικῶν

Ἐκπαιδευτικὸν ἔργον ἐκτελεσάμενος, ἔτι καὶ ἡγεμονικὸν ἔργον ἐκτελέσει. Ἐκπαιδευτικὸν ἔργον ἐκτελεσάμενος, ἔτι καὶ ἡγεμονικὸν ἔργον ἐκτελέσει. Ἐκπαιδευτικὸν ἔργον ἐκτελεσάμενος, ἔτι καὶ ἡγεμονικὸν ἔργον ἐκτελέσει.

Εάν οι πολίτες μπορούν να διαπιστώσουν ότι από τη στιγμή που άρχισαν από σήμερα θαλπωρούν οι ζωές τους, ή άνοιξαν νέες προοπτικές και της διαγωγής τους νέους άνθρωποι, νέους από άλλες και από τη δική τους χώρα, τότε είναι από τη στιγμή που ο καθένας έχει το δικό του κομμάτι της ευτυχίας. Εάν οι πολίτες μπορούν να διαπιστώσουν ότι από τη στιγμή που άρχισαν από σήμερα θαλπωρούν οι ζωές τους, ή άνοιξαν νέες προοπτικές και της διαγωγής τους νέους άνθρωποι, τότε είναι από τη στιγμή που ο καθένας έχει το δικό του κομμάτι της ευτυχίας.

17 Mac 1947

[10.]

UNE PAGE D'HISTOIRE

LE CONFLIT COMMUNISTE
EN GRECEIntéressantes déclarations de M. TSATSOS,
député, ancien ministre de l'Intérieur hellénique

La Grèce est à l'ordre du jour: l'aide américaine est presque votée, et la lutte contre les communistes touche à sa fin. A l'aube d'une reconstruction nationale, nous avons demandé à M. Tsatsos, ancien ministre grec de l'Intérieur, et délégué à la Conférence Interparlementaire, de nous expliquer la position des partis de droite et de gauche dans son pays.

Le communisme
sur le plan extérieur

Aucune formule, aucun schéma d'aucune nation ne se rapproche du système grec. Quand on parle des partis de droite et de gauche, il ne faut nullement songer à ceux de France ou d'Angleterre; tandis que dans ces pays, la différence et le conflit sont nés d'un programme intérieur et social, chez nous les partis ne diffèrent pas socialement. Depuis 1930, sous l'initiative de M. Venzelos, et l'action d'un ministre populiste en accord avec toute la Nation, on a procédé à une expropriation — avec de minimes indemnités — de toutes les grandes propriétés; quelques formes modèles n'ont pas été saisies; mais en définitive la Grèce va même jusqu'à souffrir d'émiettement. Le problème de la justice sociale ne se pose donc plus que moralement. Il n'y a pas de capitalisme proprement dit, bien que quelques riches industriels détiennent de grosses fortunes. Mais dans notre pays la fortune tourne si rapidement,

qu'il n'existe pratiquement pas — sauf une ou deux exceptions — de situations brillantes qui aient subsisté dans une famille à deux générations. Et cette constatation est préventive de toute révolution, le jeu des ambitions individuelles ayant libre cours.

Ainsi donc cette évolution régulière des classes, et le réajustement économique de la justice sociale empêchent toute différence de programme intérieur; les partis ne se combattent plus que pour le compte de la politique extérieure. Il

n'est plus question de droite et de gauche que sur le plan de la politique internationale. Ainsi le parti communiste lui-même proclame un programme social très conservateur, sans prétention de remise de la propriété au peuple, mais... il est orienté vers le bloc balkanique.

L'entrée en guerre
de l'U.R.S.S.
et ses suites

«A la déclaration de la guerre contre l'Italie en 1940, le parti communiste parut suivre le courant populaire qui était pour la lutte. Vingt jours après, en Novembre 1940, le chef communiste Zachariades fait une déclaration officielle, disant qu'étant donnée la libération du territoire grec, la lutte devait cesser; nulle aide ne devait être apportée aux puissances capitalistes de l'Ouest.

«Avril 1941, la Grèce est occupée par les troupes allemandes. Aucune réaction de la part des communistes; on peut même noter une réaction contraire ou antifritannique, et une tendance à la collaboration: la Grande-Bretagne n'est-elle pas capitaliste?

«Juin 1941, attaque de l'U.R.S.S., et naturellement revirement des communistes qui se révèlent nationalistes. Ils tentent de collaborer avec les autres Grecs pour organiser la résistance, et leur très grande expérience des organisations secrètes réussira à les mettre à la tête de ce mouvement. D'autant plus que son initiative leur est presque cédée, car les militaires hésitent: ils auraient voulu commencer la résistance plus tard. Quelques mois plus tard, quand les vrais nationalistes mettent en branle le mouvement de résistance dans les montagnes, les forces armées communistes sont déjà toutes prêtes. Et alors se pose une alternative: se soumettre à une direction communiste ou subir leurs attaques.

C. Ch.

(Lire la suite en page 4)

JEUDI 1er MAY 1947

4 PAGES — 10 MILLIÈMES

Le Journal d'Alexandrie

9, rue Rolo - ALEXANDRIE

LA BOURSE EGYPTIENNE

Téléphones : 22129 - 27366

والاوس ايجسيان

پکوزنال داکسندری

LE CONFLIT COMMUNISTE EN GRECE

[no. 2]

Le Journal d'Alexandre

(Suite de la page 1)

Tous ceux qui refusent de se soumettre sont exterminés après avoir subi les pires traitements. Douze organisations de résistance sont ainsi exterminées; deux autres sont sauvées, mais vite dispersées.

L'action communiste

«Depuis 1945, dans les montagnes et les campagnes, les communistes extirpent les villageois les plus aisés ou les plus influents; dans certaines régions. Sous prétexte d'épuration et de nettoyage, ils font des massacres en masse. Les paysans désespérés s'organisent pour lutter contre cette terreur; les Allemands profitent de cet état de choses et leur offrent des armes. Sous la garantie d'un gouvernement quilling, se forment des bataillons de la sûreté qui sont restés un organe de lutte anticommuniste; mais ces bataillons, le gouvernement quilling et les Allemands ont toujours été décapotés par tout grec résistant.

«A la libération, le parti communiste et l'EAM, bien équipés par les Anglais et les armes laissées par les fascistes en fuite, sont les maîtres du pays. Ils tentent de s'emparer du pouvoir, et posent des obstacles au retour du gouvernement grec exilé. Mais vu l'état de non-tension anglo-russe, et la possibilité pour les Anglais d'envoyer trois divisions blindées pour réprimer tout coup d'Etat, les communistes n'osent pas agir.

La révolution de décembre

«Néanmoins quelques semaines plus tard ils se sont rendus compte de la faiblesse des Britanniques et de l'absence de troupes grecques... et c'est la révolution de Décembre, qui a pour objectif l'occupation d'Athènes. Les communistes procèdent alors dans cette ville à des massacres terribles, lesquels produisent dans la psychologie populaire une réaction décisive quant à l'évolution politique du pays. Ces massacres d'ailleurs ont été constatés par la Commission Citrine. Depuis lors, toute la pensée des citoyens grecs est conditionnée par la crainte du communisme. Jusqu'en 1944, Georges II n'avait aucun espoir de rentrer en Grèce. Grâce au communisme, il vaincra par une majorité de 70 pour cent. Le Roi devient le symbole de l'idée nationale, l'unique garantie contre le communisme. Au chant

des communistes: Nous voulons la république populaire et pas le Roi, leurs victimes répondent en masse: Nous voulons le Roi, et pas de république populaire.

«Après la révolution de Décembre, le peuple a exigé un plébiscite. Les Britanniques ont manifestement tenté de retarder la date des élections, dans l'espoir de retourner le sentiment en faveur de la République. Mais la situation ne s'améliore pas, et le peuple se fanatise pour la royauté. Les Britanniques après avoir institué presque de force un gouvernement républicain Sophoulis en Novembre 1944, tâchant de créer les meilleures conditions pour faire dominer la République aux élections de Mars 1946, soit 14 mois après la révolution de Décembre. Mais la majorité royaliste est écrasante; le courant ne peut plus être arrêté, et le plébiscite confirme les élections, lesquelles ont été libres et objectives dans leur ensemble.

«Après le plébiscite, le parti communiste se réorganise. Il déterre les armes qu'il prétendait avoir remises au gouvernement selon l'amnistie de Varkiza. Il reçoit des munitions, et reprend la lutte dans les montagnes. Des erreurs et faiblesses gouvernementales, les difficultés économiques du pays, la force de la propagande communiste à l'étranger, et l'incompréhension internationale de la situation grecque ont empêché le gouvernement d'arrêter le mouvement à sa naissance.

En six mois, 20.000 Communistes ont été armés dans les montagnes. Pour réagir, les nationalistes grecs ont eu recours à l'ONU, ont fait appel à un gouvernement de coalition, et à une aide financière américaine.

«Nous espérons voir prendre fin cette lutte intestine dans quelques mois, pas plus tard que Septembre prochain. Alors la reconstruction commencera pour libérer de la misère la Grèce martyre.»

C. Ch.

DIVERS

Francfort, 1er. (AFP). — Le colonel Durant, accusé du vol des bijoux de la famille de Hesse, est condamné à 15 ans de travaux forcés.

Damas, 1er. (AFP). — Une mission militaire composée de 10 élèves-officiers de l'Ecole militaire de Homs partira pour l'Angleterre au début de Mai, pour suivre les cours de l'Académie Militaire Royale de Sandhurst.

ΓΙΑΤΙ ΠΟΛΕΜΟΥΣΑΝ

Το πρωί εκείνο πούος, ποτέ θά τό ξεχάσῃ, πού χτύπησαν ξαφνικά όλες οί καμπάνες τῆς χώρας καί άρχισε ὁ άγώνας ἐκείνος ἀπό τούς ποιά μεγάλους καί ποιά δύσκολους πού γνώρισε στήν Ἱστορία τῆς ἑλλάδα, ἐκείνο τό πρωί πού γινίξαμε ὅλοι ἕνα σώμα καί μιὰ ψυχή, πούος ἦταν ὁ σκοπός, ὁ υψηλός σκοπός, πού ὅλους μᾶς ἐνέπνευσε, μᾶς ἐμφύσησε, μᾶς ἐσπρωξε πρὸς τόν κίνδυνο, πρὸς τήν νίκη, πρὸς τόν θάνατο; Πῶς νά τόν ὀνομάσωμε αὐτόν τόν σκοπό; Ἀν θέλωμε μὲ μιὰ λέξη νά τόν ποῦμε αὐτόν τόν σκοπό, μόνο μιὰ ὑπάρχει γι' αὐτό: ΕΛΛΑΔΑ!

Μόνο μέσα σ' αὐτήν χωρᾶν ὅλα ὅσα θά θέλαμε νά ἐκφράσωμε καί ὅσα τότε συσφαιρούνταν καί συνωστίζονταν στήν ψυχὴ μας.

ΕΛΛΑΔΑ!

Δὲν σημαίνει ἕνα γεωγραφικό χώρο ἡ Ἑλλάδα: γιὰ τὴ Ἑλλάδα εἶχε κατὶ πού μόνο λίγες Πατρίδες μπορεί νά εἶναι: μιὰ ἰδέα.

Μπορεῖτε νά πῆτε πὸς ἡ Βουλγαρία, ἡ Σλοβακία, ἡ Οὐκρανία εἶναι μιὰ ἰδέα, θά ἦταν ἀστέιο καί νά τό σκεφθῇ κανεὶς. Ὅμως ὅλη ἡ ἐλευθερία διανόησης τῆς οἰκουμένης ἀναγνωρίζει τήν Ἑλλάδα ὡς ἰδέα. Γιὰ μιάν ἰδέα πολεμήσε ὁ φαντάρος τῆς 28ης Ὀκτωβρίου 1940 ἀλλὰ τὴ σημαίνει αὐτὴ ἡ ἰδέα. Ἡ Ἑλλάδα δὲν εἶναι πρὸ παντός μιὰ σοβινιστική ἰδέα. Δὲν θέλει ἡ Ἑλλάδα σοβινιστὴς, ἱμπεριαλιστὴς, λά-

τρεις τῆς ὥμῃς κατάκτησης. Ἡ ἠθική καί πολιτική στάθμη τῆς εἶναι πολύ υψηλότερη ἀπὸ τίς τῶς σκοπούς. Καί ἂν οἱ ἐχθροὶ τῆς Ἑλλάδος γιὰ νά ἀποδείξουν τὸ ἀντίθετον ἐπικαλοῦνται μερικὲς κραυγὲς μάχης, μερικὰ πολεμικά συνθήματα πού φράνονται νά ἐκφράζουν τὸν ἑλληνικό ἱμπεριαλισμό, αὐτὴ ἡ ἐπίκριση εἶναι κακόπιστη γιὰ τὴν εἰρήνη καί οἱ ἴδιοι ὅτι ἡ Ἑλλάδα οὔτε εἶχε οὔτε ἔχει ἱμπεριαλιστικούς καί κατακτητικούς σκοπούς.

Ἡ Ἑλλάδα δὲν ἐκφράζει κανένα ἱδανικό ὁλικῆς δυνάμεως καί βίας, ἀλλὰ τὸ ἱδανικό μᾶς ἠθικῆς ἀνωτερότητας καί μᾶς πνευματικῆς ὑπεροχῆς. Ἡ Ἑλλάδα δὲν ἀγωνίστηκε μέσα στὶς χιλιετηρίδες τῆς ἱστορίας παρὰ γιὰ ἱδανικά ἀνώτερα ἀπὸ τὴν ὁλικὴ δύναμη καί τὴν ὥμῃ κατάκτηση.

Ἀγωνίστηκε γιὰ τὴν ἐλευθερία, τὴ δικὴ τῆς καί τῶν ἄλλων, γιὰ τὴν δικαιοσύνη, γιὰ τὴν εἰρήνη. Αὐτὸ θά μείνῃ ἡ ἀποστολὴ τῆς.

Οἱ φαντάροι ποὺ ἐξώμωσαν τὴν 28ην Ὀκτωβρίου 1940 ἦσαν ἀγωνιστὰς τῆς ἐλευθερίας, τῆς δικαιοσύνης καί τῆς εἰρήνης.

Μετὰ ἑπτὰ ὅμως χρόνια, ἀναρωτιώμαστε ἂν οἱ θυσίαι τῶν δὲν πῆγαν εἰς μάτην.

Οὔτε περισσότερη ἐλευθερία, οὔτε περισσότερη δικαιοσύνη, οὔτε περισσότερη εἰρήνη ὑπάρχει στὸν κόσμο. Ἀν κοιτάζουμε στὸν κόσμο, μεγάλοι λαοὶ εἶναι σκλάβοι τοῦ κόκκινου φασισμού. Ἀν κοιτάζουμε πέρα Ἑλλάδα στὴν Βόρειο Ἡπειρο, ἐκεῖ ὅπου ἔφησε τὰ κόκκαλά του ὁ φαντάρος τοῦ 1940, τώρα σφάζεται ὁ Βορειοηπειρώτης Ἕλληνας ἀπὸ τὸν Ἀλβανὸ ληστή. Ἡ εἰρήνη; Ζοῦμε μὲ τὴν ἀγωνία ἂν αὐτοῦ θά ὑπάρξῃ. Ρωτᾶμε: θά ἔχει τὴν δύναμη ὁ ἱμπεριαλιστὴς τῆς Μόσχας νά καταπιετὴ τὴν Εὐρώπη μὲ τὴ βία τοῦ πολέμου, ἀφοῦ δὲν κατορθοῖ νά τὴν καταβροχθίσῃ μὲ τὸν δόλο τῆς εἰρήνης;

Ὅσο γιὰ μᾶς τοὺς Ἕλληνες, τί νά ποῦμε, πού ἡ Μόσχα, γιὰ νά ἱκανοποιήσῃ τίς ἱμπεριαλιστικές τῆς βλέψεις στὴ Μεσόγειο, ἐξαπέλυσε τὴν ἀπαισιώτερη ἀνθρωποσφαγὴ στὴν ὑπαιθρο καί στὶς βόρειες ἐπαρχίες τῆς Ἑλλάδος, δυστυχῶς μὲ τὴ βοήθεια μερικῶν τυφλῶν καί παραπλανημένων παιδιῶν τῆς.

Καί ἡ δικαιοσύνη; Πούος λαὸς ἀδικήθηκε περισσότερο ἀπὸ τοὺς Ἕλληνες; Πούος ἄκουσε περισσότερες ὑποσχέσεις γιὰ νά δῇ λεγόμενες ἐκπληρώσεις; Ἀλλὰ καί ἡ δικαιοσύνη στὴν κοινωνία; ὑπάρχει δι-

καιροσύνη στις κοινωνίες των άλλων λαών και στη δική μας κοινωνία: "Οχι βέβαια, δεν υπάρχει. Και όμως η δημοκρατική ελευθερία, χωρίς αυτήν την κοινωνική δικαιοσύνη, είναι ψεύδι. Γιατί δεν πραγματοποιήθηκε τουλάχιστον σ' εμάς μια μεγαλύτερη κοινωνική δικαιοσύνη; Ποιός φταίει; Φταίνει πολλοί και πολλά. Αλλά εκείνος που πρό παντός φταίει, το λέω με απόλυτη πεποίθηση και μετά όριμη σκέψη, είναι ο κομμουνισμός. Αυτός μάλιστα, αυτός που όλο μιλάει για κοινωνική δικαιοσύνη, αυτός χαντακώνει τον τίμιο, τον ανυπερέβουλο άρχοντα για κοινωνική δικαιοσύνη στην Ελλάδα. Αυτός, γιατί αυτός εκπατρεύθηκε την ιδέα αυτή, την συνέδεσε έγκληματικά με ανθελληνικούς σκοπούς.

■ Αν ο κομμουνισμός δεν είχε ξεχαρβαλώσει το κράτος από το 1944, αν δεν είχε ξεαπολώσει τον συμμοριακό πόλεμο, αν δεν είχε, κατ' έγκληση την Μόσχα, καταστρέψει τον Έθνικό πλούτο και την Έθνική ανασυγκρότηση, αν δεν είχε κάνει τον Έλληνικό λαό να ξεχάσει κάθε τι άλλο εκτός από την άμυνα για την αυτοσυντήρησή του, θα είχε κιόλας από το 1945 αρχίσει εδώ, με το Έλληνικό δαιμόνιο ή ανασυγκρότηση της χώρας, θα είχε αρχίσει μία περίοδος ευτυχίας, εργασίας, δημιουργίας.

Και τότε μέσα σε αυτές τις εθνικές οικονομικές συνθήκες, θα άρχισε η ανυπερέβουλη, η συστηματική διδωθήση των αδικιών. Θα χτυπιούνταν όλοι οι εκμεταλλευταί που γλύτωσαν χωρίς στην αναστάτωση που προκάλεσαν οι κομμουνισταί. Θα γίνονταν βασικές κοινωνικές μεταρρυθμίσεις, με τη θέληση όλων του Έλληνικού λαού. Θα συνεχίζονταν ή ρωαία και εγγενής παράδοση της προόδου που από το 1909 τιμά την Ελλάδα.

Δικαιοσύνη στη διανομή της γης και των αγαθών, δικαιοσύνη στην οργάνωση της εργασίας, και οργαδικά επέκταση της μορφώσεως της γενικής και της επαγγελματικής σε όλες τις τάξεις.

■ Αν δεν έγιναν αυτά κύριο και πρώτο έμπόδιο είναι ο κομμουνισμός ή μάλλον ο σλαβισμός που διά του κομμουνισμού επιδιώκει την φθορά της Ελλάδος και την μελλοντική υποταγή της.

Στο χέρι μας είναι να απαλλαγούμε από αυτή την κατάρα. Και τότε ο άγωνας που άρχισε την 28ην Οκτωβρίου 1940 για ελευθερία, ειρήνη και δικαιοσύνη, ο φαντάρος της Πίνδου, θα βοηθούσε το πραγματικό τέραμα του. Η Ελλάδα ειρηνική και ασφαλισμένη στην Ειρηνική της διαβίωση με όλους τους λαούς.

■ Η Ελλάδα, πατρίδα της προόδου, όπου κάθε μέρα ή φτώχεια και ή αφορώσει και ή αγωνία θα λιγοστεύουν, όπου θα προκόβουν οι άξιοι, όπου ή εργασία θα τιμάται με την αληθινή της τιμή, όπου ή εκμετάλλευση της εργασίας του άλλου θα χτυπιέται κατακέφαλα, όπου θα υπάρχει και ή όριμη για άγωνα ώραίους και δημιουργικούς.

■ Γι' αυτά όλα πολέμησαν οι φαντάροι της 28ης Οκτωβρίου. Γι' αυτά πολεμούμε και έμεις σήμερα. Και θα τα πετύχουμε όλα αυτά. Άρχει να παραμερίσουμε το πρωταρχικό το επικινδυνώτερο έμπόδιο, τον κομμουνισμό, αυτόν τον κτήλιο που όλο για Έλευθερία και δικαιοσύνη και Ειρήνη μιλάει και στην πράξη είναι πόλεμος, σλαβιά και κοινωνική τυραννία μιας νέας ολιγαρχίας, της Μόσχας.

ΚΩΝ. ΤΣΑΤΣΟΣ
Καθηγητής Πανεπιστημίου

ΕΜΠΡΟΣ

Έμπρός! Όλորθοι, άτράνταχτοι.
Μαυρίλα, άστροπελέκι,
νά τό σπαθί γοργάστραψε,
και νά ή θροντή ντουφέκι!
Στόν Πίνδο άπ' τόν Ταύγετο
και στά Μπαλκάνια ως πέρα
μιά ή φλόγα, μιά ή φοδέρα
κι' ένας ό νούς: Έμπρός!

Έμπρός! Βουνά, ψηλώςε μας,
και σύ θάλασσα, νά ή ώρα
στοίχειωσε τά καράδια μας
και δόηδα νικηφόρα!
Ξανά του Ρήγα ή σάλπιγγά,
πού πάει στα μεσουράνια.
«Μαυροβούνιο! Καπλάνια
κι' Όλύμπου Σταυραητοί!»

Έμπρός αδέρφια, άτράνταχτοι!
Κι' άς πέφτη άστροπελέκι,
νά τό σπαθί γυμνάστραψε
και νά ή θροντή ντουφέκι.
Κρήτη, ό Μωρηά, ή Ρούμελη,
έμπρός ή Ελλάδα λάμπει,
άχολογούν οι κάμποι,
Καίνε οι καρδιές. Έμπρός!

ΚΩΤΗΣ ΠΑΛΑΜΑΣ

R.30

(Ευφραίνεις κ. Δ. Μουραδά)

28 Οκτωβρ. 1940

{ " ΝΕΑ ΕΣΤΙΑ " έως 1 Νοεμβρ. 1948
 τόμ. 44ος / τευχ. 512 / σελ. 1321-1322

Συνεχίζεται ο κήρυκας του 1940
 κατά της ιδικής κ. δημοκρατικής δουλείας
 με άλλους εχθρούς

(Συν. Φαν. τ. 100 κ. 1.1)

Χειρ

[12.2]

1954
10 days

5/6^c 28 October 1940) Jan 16.

[illegible]

ἄριστος ἄνθρωπος, ἡρώδης
 βασιλεὺς Ἰερουσαλὴμ, σωτήρ

[illegible]

3

σου' δ' ουκ ε'ν ουρανῳ κ' αὖ
 ἀπὸ τῆς γῆς καὶ τῆς θάλασσας, οἱ
 γε οὐκ ε'ν ουρανῳ κ' αὖ
 λέγουσιν ἐν ἀγγέλοις τοῦ
 οὐρανοῦ οἱ ἐν καλοῖς τοῦ
 οὐρανοῦ. καὶ γὰρ ἀπὸ
 τῆς γῆς ἀπολαύουσιν αὐτῶν
 καὶ οὐρανῶν ἑνὶ
 αὐτῷ τῷ αἵματι ἀπολαύουσιν.
 Ἄλλοι δ' ἐν οὐρανῳ, ἄλλοι
 ἐν οὐρανῳ. Ἄλλοι δ'
 ἐν οὐρανῳ σου αὐτοὶ καὶ ἀπὸ
 οὐρανοῦ γὰρ ἰδὲ.

4

Quidam homo o sapientis
nam multos homines
~~et~~ excoeculata nam dy-
gulus o ipse loq. qm
per huiusmodi h. idq.
Toti mundo per sapientia
per alia liberata per h.
circumv. et loq. et v. v.
or. ^(mag. or. orationis) sapientia. p. h. et v. v.
h. h. et v. v. orationis
nam et v. v. v. h. h. h.
et v. v. h. h. or. et v. v. h.
et v. h. h. h. h. h. h. h. h.
or. nam et v. v. v. h. h. h.

5

pycnuk' ky' islopiu, pati
 vybojfu ky' viiny ky' idu
~~ky' vybojfu~~ evantion tyn
 drizhov tyn uauod.

Etyz yoye ena pygentyo
 "Evauro va aovye, aov jion
 dri poppov va aov fuz
 uai' aov piro epiz yoye
 hin sporis uai' hin luy
 va poppovs va drygizovye.
 Eiva o' evauro pa in
 pyris evayfo, aov lo
 vudaye porafa or' idior
 epiz. Etyz dr' boydy-

saye parape los uajoi
 ajia, di dydunay
 vajo to vlyo vouna
 aod y' paipa twi apapa-
 twi arekor ye losaji
 va pa. Tyas arekor
 iagatoyjioape to ejia
 pa to badilepo vouna
 arekor to apaliyape
 uai to uavape - an eji
 eja, oyo aapoi, oi ayo
 oilepo aod pa - epli pona
 lura, ~~or~~ apleiope twi
 edunig pa yfjy. Koto

7
 Ein bi grolongtunus go-
 vajuu aou opifu hui oar-
 andpüörny äfir cios yvior,
 aouin aou apd poot uai
 cöimayes ogilunus mo-
 opölulu, aouin uai
 aou by iölopiä bi onyepo
 olo äpporo oedio hui iö-
 uot gfuor uai hui ony-
 gelunus iö kuppätor.

Οταν παλαιοι αυτοι ο γυν
να, ουκ εστιν εν τω
αφ' ου λω, ως τε σιν πορ, με
εραστη μορεζ τω γυν,

p'iva o' edicorarlo g'ura
 carlion h' idun' nai
 onp'elun' bouciz ad
 c'ogop'ia o' p'up' nai
 ap'ch'uz'no p'op'o, lo
 op'ov'p'io a'ito' p'incta
 adavalo p'ip'z, ad' e'p'e-
 v'ol'p'o' lo', o' lo'ly h'
 p'ap'p'v' op'z h'iz i'olop'iz,
 p'v' p'op'ov' va d'and'ing'ov'
 o'it' alop'z, o'it' p'ov'.

Kircalartius Vorelos

